

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี สรุปผลการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

สรุปผล

จากการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี มีองค์ประกอบจำนวน 6 ด้าน และ ได้แก่ 1) ด้านการสำรวจและประเมินตนเองของครู 2) ด้านการศึกษาค้นคว้า ติดตามองค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการ 3) ด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ 4) ด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่าย 5) ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูสม่ำเสมอ และ 6) ด้านการพัฒนาตนเองของครูในลักษณะอื่น และ 36 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การสังเกตตนเอง 2) การใช้แบบสำรวจในการประเมินตนเอง 3) การรับฟังคำวิจารณ์ตนเองจากผู้อื่น 4) การพิจารณาผลจากการกระทำของตนเอง 5) การวิเคราะห์ตนเองเพื่อหาสิ่งที่ต้องปรับปรุง 6) การเลือกวิธีการปรับปรุงตนเอง 7) การลงมือปฏิบัติตามทางเลือก 8) การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ มุ่งมั่นและแสวงหาโอกาสพัฒนาตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย 9) การติดตามข่าวสารด้านวิชาการทางหนังสือพิมพ์ หนังสือรายสัปดาห์ วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ต่างๆ เป็นประจำ 10) การรวบรวม สังเคราะห์ข้อมูล ความรู้ จัดเป็นหมวดหมู่ และปรับปรุงให้ทันสมัย 11) การสร้างองค์ความรู้และ

นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ องค์กรและ วิชาชีพ 12) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน 13) การให้คำปรึกษา แนะนำ นิเทศ และถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่ผู้อื่น 14) การขยายผลโดยสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ 15) มีการการศึกษาเอกสาร ตำราและสื่อต่างๆ 16) การเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาชีพครู 17) การเป็นสมาชิกและการเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรสมาคม ชมรมที่ ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู นอกเหนือจากที่ทางราชการจัดตั้ง 18) การเป็นผู้ดำเนินการหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการ กิจกรรมขององค์กรวิชาชีพครู 19) การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ 20) เป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือคณะทำงานขององค์กร สมาคม ชมรมที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู นอกเหนือจากที่ทางราชการจัดตั้ง 21) เป็นวิทยากรประชุม อบรม สัมมนาหรือกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู 22) การร่วมมือกับเพื่อนครูและคณะผู้บริหารในการวางแผนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูและการกำหนดนโยบายของสถานศึกษา 23) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารกับเพื่อนครู เพื่อเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูด้วยกัน 24) การสนับสนุนเพื่อนครูในการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่หลากหลาย 25) การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย เพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู 26) การเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการต่อสาธารณชน 27) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ โดยให้คนภายนอกมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู 28) เป็นครูพี่เลี้ยงให้กับเพื่อนครูคนอื่น หรือให้คำปรึกษาและแนะนำที่สร้างสรรค์แก่เพื่อนครู เพื่อเสริมสร้างการเรียนการสอน การปฏิบัติ และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน 29) การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 30) สามารถแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับสภาพทางการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมในระดับท้องถิ่น ในระดับประเทศ และระดับโลก โดยพิจารณาจากการมีข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจุบัน 31) สามารถรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและนำมาใช้ในการปรับปรุง การเรียนการสอนได้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี เทคนิค วิธีการ นวัตกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและวิชาชีพครู โดยพิจารณาจาก การมีการวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 32) สามารถจัดระบบข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ เป็นปกตินิสัย 33) การเรียนทางไปรษณีย์หรือทางออนไลน์ 34) การหาหนังสือมาค้นคว้าเอง 35) การพบปะสนทนากับผู้ทรงคุณวุฒิอยู่เสมอ และ 36) การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการแสวงหาและการใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ ด้านการพัฒนาตนเองของครูในลักษณะอื่น ด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่าย ด้านการสำรวจและประเมินตนเองของครู ด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ

ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาตนเองของครูในลักษณะอื่น ด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่าย ด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ ด้านการสำรวจและประเมินตนเองของครู และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

ผลการประเมินกลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี องค์ประกอบของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการสำรวจและประเมินตนเองของครู 2) ด้านการศึกษาค้นคว้า ติดตามองค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการ 3) ด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ 4) ด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่าย 5) ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ และ 6) ด้านการพัฒนาตนเองของครูในลักษณะอื่น ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 6 ด้านนี้ นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพครู เสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูอย่างเหมาะสม ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 13-14) ได้กำหนดกรอบสมรรถนะของครูแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21 สมรรถนะที่ 9 การพัฒนาด้านวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์เพื่อให้ทราบความต้องการในการพัฒนา จัดเตรียมแผนการพัฒนาด้านวิชาชีพของแต่ละคน จัดกิจกรรมการพัฒนาด้านวิชาชีพ พิจารณาถึงความสอดคล้องของกิจกรรมการพัฒนาด้านวิชาชีพที่จัดขึ้นกับความต้องการประยุกต์ แบ่งปัน และเผยแพร่องค์ความรู้และทักษะที่ได้รับจากกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพและการศึกษาดูงาน ฯลฯ ทำหน้าที่พี่เลี้ยงแก่นักเรียน/ครูใหม่ และประเมินผลกระทบของกิจกรรมการพัฒนาด้านวิชาชีพที่จัดขึ้น ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2561) กำหนดสมรรถนะในการพัฒนาครูใหม่ คือ 1) การมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ 2) การมีส่วนร่วม การพัฒนาในสถานศึกษาและชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 3) การพัฒนาวิชาชีพตามลักษณะงาน ที่ปฏิบัติในด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ตามมาตรฐานตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

การศึกษาสภาพปัจจุบัน การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูสม่ำเสมอ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและ

วิชาชีพ ทั้งนี้เนื่องจาก ครูส่วนหนึ่งในโรงเรียนเป็นครูอาวุโส มีเงินเดือนและวิทยฐานะสูง และมีความมั่นคงในชีวิตเพียงพอ จึงไม่ให้ความสำคัญกับการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ เพราะมองว่าไม่มีความจำเป็นต่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, Abraham H. 1954 : 80 - 106) ซึ่งได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้ “ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นแรงจูงใจของพฤติกรรม” ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ครูผู้สอนส่วนใหญ่โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ขาดแรงจูงใจในการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ อันส่งผลต่อการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูให้สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Raji (2009 : 87) ที่ได้ศึกษาแผนผังสมรรถนะครู ในการศึกษายุคที่สาม โดยรายงานการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะครูมีความสำคัญมากในสังคมแห่งการเรียนรู้ที่คาดหวังให้ผู้เรียนมีความสามารถในระดับสูง สอดคล้องกับ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย เรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ของ สุปรียา ไตรระยะชั้นธ์ และ รชฎ สุวรรณภูมิ (2565) กล่าวว่า ควรจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม การจัดการเรียนรู้ของครู รวมถึงสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองในด้าน การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายในยุคดิจิทัล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการ จัดการเรียนรู้ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเองโดยการเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และใช้เทคนิคหรือวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากร่วมกิจกรรม รวมถึงให้คำแนะนำ ช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่เด็ก ครูควรสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองเพื่อให้เกิด ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนโรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี มีความต้องการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพมากที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ ครูยังขาดทักษะการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพที่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การบูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมของครูยุค 4.0 (ณัฐตะวัน ลิ้มประสงค์ 2563 : 3) พบว่า ครูขาดองค์ความรู้และทักษะในการจัดเรียนการสอน ความไม่ต่อเนื่องของการเรียนการสอน ครูขาดเทคนิคการสอน ครูไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ขาดกิจกรรมการปฏิบัติ เน้นการบรรยายมากเกินไป ครูอธิบายไม่ชัดเจน ไม่มีเวลาสอนเนื่องจากมีภาระงานอื่นๆ มากเกินไป ไม่มีเวลาปรับปรุงการสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทิดา ทิพย์สุวรรณ ญาณิศา บุญจิตร และ บรรจง เจริญสุข (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูในการสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ของโรงเรียนนพราชบ้านแสงอรุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพการ

จัดการเรียนรู้ และการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้าง นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และมีความต้องการให้โรงเรียนดำเนินการใน เรื่องการพัฒนาครูในการสร้าง นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้โดยการสนับสนุนด้านงบประมาณ และการอบรมให้ความรู้ใน การสร้างนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้แก่ครูผู้สอน ผลการประเมินกลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี พบว่า มีความเหมาะสม และ ความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู ประกอบด้วย รอง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ดูแลรับผิดชอบด้านการบริหารงานบุคคล ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูเป็นอย่างดี และเมื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลยุทธ์ การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วนั้น ผู้วิจัยมีการนำเอาผลจาก การศึกษาในระยะที่ 1 ระยะที่ 2 ผสมกับผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 17 มาเป็นข้อมูลในการสร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี อีกทั้งเมื่อเห็นองค์ประกอบการดำเนินงาน วิธีดำเนินการ และผลการดำเนินงาน ทำให้สามารถตัดสินใจประเมินออกมาได้ว่า กลยุทธ์การเสริมสร้าง สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้น มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับ มากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มะลิวัน สมศรี (2558 : 141-148) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือการพัฒนา สมรรถนะทางวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษามีความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ พระสมุห์นริศ นรินโท (2562) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาครูเพื่อ คุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยสรุปว่า สภาพการพัฒนาครูเพื่อคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 พบว่า ความเหมาะสมของการ พัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อ พิจารณาเป็นรายยุทธศาสตร์พบว่าความเหมาะสมระดับมากที่สุดได้แก่ยุทธศาสตร์ที่ 5 การ ส่งเสริมและพัฒนาสิทธิครูยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตครูให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่1 การสร้างมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับ และความเหมาะสมระดับมากที่สุดคือยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาครูให้เกิดทักษะการจัดการเรียนรู้ เพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้าง ประสิทธิภาพการใช้ครู กระบวนการพัฒนาครูเพื่อคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 พบว่า ความเป็นไปได้ของ การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นราย ยุทธศาสตร์พบว่าความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาสิทธิครู ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นที่ ยอมรับ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตครูให้ได้มาตรฐานเพื่อ รองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และความเป็นไปได้ระดับมากที่สุดได้แก่ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาครูให้เกิด ทักษะการ จัดการเรียนรู้เพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้าง ประสิทธิภาพการ ใช้ครู

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 โรงเรียนบ้านดุงวิทยา ควรส่งเสริมการนำกลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ไปใช้ขยายผลให้ดับโรงเรียนอื่นๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน โดยการจัดอบรมหรือสัมมนา และมีการติดตามผลเพื่อนำไปใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลได้จริง

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำกลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูไปให้ครูผู้สอนได้ทดลองใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและยกระดับคุณภาพการพัฒนาตนเองของครูให้สูงขึ้น

1.3 ควรจัดทำคู่มือประกอบการนำกลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูโรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ไปใช้เพื่อความสะดวกและชัดเจนในการปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำกลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูไปใช้

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน

2.3 จากผลการวิจัยที่พบว่า การศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครู โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ ดังนั้น ควรมีการวิจัยและพัฒนาในประเด็นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ